

Cuộc tôi trên đất Quảng Nam

Luân Hoán

**Chuẩn Úy Lê Ngọc Châu – Luân Hoán
Năm 1966**

1.

tôi từ lòng phố Hội An
khóc chào đời giữa nắng vàng đông xuân
đầu năm dương – cuối năm âm [1]
lời lữ chút ít trên dòng nhân sinh

tôi ra đời để chứng minh
mẹ cha khắng khít đậm tình yêu thương
thanh bình điệu của quê hương
đang chan hòa giữa phố phường phồn hoa

bốn năm sau những chánh tà
của cuộc sống vội có ma giữa người
chưa biết mặt chữ đã trôi
lên rừng Tiên Phước ngó trời mây bay

vịn xác chị một đêm ngày
lên về quê nội bắt bù rầy chơi
Liên Lạc Hòa Đa mớm hơi
a, b,c dất tôi rời u mê

trước một năm Pháp bỏ về
tôi ra Hàn thật chinh tề học sinh
mười năm chìm nổi linh bình
trưởng thành anh lính bộ binh đảng hoàng

để khởi phá xóm đốt làng
tôi chọn Quảng Ngãi ngang tàng ngao du
sớm nhìn tâm địa kẻ thù
nhưng tôi dễ dãi thành hư xác mình

làm trai chưa được hy sinh
mất đi cái tiếng linh tinh anh hùng
vậy mà cũng bị nhốt chung
nửa năm theo học người rừng dạy khôn

nhờ nghề nghiệp cũ hơi ngon
cặn bã được vớt lên thơm ra gì
chen kẻ hở được du di
thầu đào ao cá... tên chi quên rồi

2.
thật tình cốt yếu đi chơi
nhờ vậy ngó chút đất trời Quảng Nam
gặp được giọng nói Hà Lam
với xã Bình Chánh, Bình An, Bình Đào...

nằm nghe em hát ca dao
ru con mà mộng tào lao rất nhiều
nhớ sơ sơ vài câu Kiều
tìm lên Đại Lộ như chiều năm xưa

một thời ngõ uống nước mưa
quê em Ái Nghĩa ngại chưa hết lòng
không giang hồ chỉ long nhong
Duy Xuyên, Đức Dục, Quế Sơn, Tam Kỳ...

Điện Bàn, quen mặt kẻ chi
Thăng Bình, Hiệp Đức, Trà My đã từng
mỗi chỗ chưa kịp ngã lưng
đã xách đít chạy theo cùng lũ chim

khướu, chào mào... chẳng để yên
tôi tâm tịnh vẽ nét riêng mỗi vùng
với tính ba phải chung chung
tôi hời hợt nhớ cái khung rõ ràng

quê nghèo chẳng nét chi sang
cây bắp cây lúa cỏ hoang đồng màu
xanh xanh có đủ bướm, sâu
thắm đậm mưa nắng dãi dầu người cho

3.
ai chơi khó, hỏi tò mò
kể giùm quê bạn hay ho những gì ?
đương nhiên tôi ngọng tức thì
thằng dân xứ Quảng Nam ni hỏng rồi

tôi ngờ tôi mất gốc tôi
nên chi quê quán xù tôi, chuyện thường
trích lục hưởng phần ruộng nương
mát sạch không đọng mùi hương gió đồng

nhà cha vừa bị phá xong
cũng may không bị lưu vong xú mình
Quảng Nam hùng vĩ hữu tình
đứng đầu danh sách hy sinh vững vàng

tôi ngồi mở mắt mơ màng
biến thành con két chào hàng bốn phương
quê hương ơi hỡi quê hương
cho tôi phép khắc vào xương thịt mình

những vụn vặt những linh tinh
để truy niệm giữ giọt tình Quảng Nam
Hòa Xuân Đà Nẵng Hội An...
chết rồi tôi sẽ lang thang trở về

lời hẹn xem như lời thề

Luân Hoán

11.29 AM- 09.6.2016

[1] cuối năm Canh Thìn – đầu năm 1941

Nguồn: Tác giả gửi - <https://sangtao.org/2016/06/12/cuoc-toi-tren-dat-quang-nam/#more-86194>

www.vietnamvanhien.net